

Sygn. akt I CSK 172/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku R. L.
przy uczestnictwie E. B. o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie
z dnia 9 października 2014 r., sygn. akt IV Ca 148/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek uczestniczki o zwrot kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawca w skardze kasacyjnej na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 9 października 2014 r. zarzucił naruszenie art. 382 i 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c., naruszenie art. 382 i 233 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c., naruszenie art. 382 i 316 w związku z art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c., naruszenie art. 382 w związku z art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnili oczywistą jej zasadnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, V CSK 225/11, z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13, a także T. Ereciński, w: T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 2, Warszawa 2007, s. 242 i 243). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przytoczonych w skardze kasacyjnej przepisów prawnych (co do naruszenia przepisów art. 233 § 1, art. 328 § 2 i art. 382 k.p.c. jako podstaw

kasacyjnych zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2013 r., IV CSK 269/12).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c.